

בש"פ 4733/17 - מדינת ישראל נגד טארק אגבאריה

בבית המשפט העליון

בש"פ 4733/17

לפני: כבוד השופט מ' מזוז
המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: טארק אגבאריה

בקשה להארכת מעצר ראשונה מעבר ל-9 חודשים לפי
סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ' בסיון התשע"ז (14.6.2017)

בשם המבקשת: עו"ד רחלי זוארץ-לוי

בשם המשיב: עו"ד רהב אופנהיימר

החלטה

1. בקשה להארכת מעצר ראשונה של המשיב מעבר ל-9 חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ב-90 ימים החל מיום 22.6.2017, או עד למתן פסק הדין בת"פ 54066-09-16 בבית משפט השלום בחדרה, לפי המוקדם.

2. ביום 22.9.2016 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו שורה של עבירות אלימות במשפחה - נגד אשתו מזה

עמוד 1

29 שנים, במספר רב של הזדמנויות מאז נישואיהם, וביתר שאת במהלך השנתיים האחרונות, וכן נגד חמשת ילדיהם המשותפים. פרט אישום נוסף מייחס למשיב עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, אותן ביצע עת הוזעקה המשטרה לביתו בעקבות אחד מאירועי האלימות כלפי בני המשפחה המתואר באישום הראשון.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון שהתקיים בבקשה ביום 29.9.2016 הסכים בא-כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה לגבי חלק משמעותי מהעבירות המיוחסות למשיב, אך טען כי קיימת חולשה בראיות המצדיקה את שחרורו לפחות לחלופת מעצר. בית המשפט קבע כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות נוכח ריבוי העבירות המיוחסות למשיב וחומרתן של חלקן, והורה על עריכת תסקיר בעניינו.

4. בתסקיר שהוגש בעניינו של המשיב ביום 27.10.2016 צוינה בין היתר נטייתו להתנהגות אימפולסיבית ואלימה כאשר הוא נאלץ להתמודד עם מצבים קשים, מאיימים או מלחיצים, בפרט במצבי מתח מול אשתו. שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות מקרים דומים למעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום. שירות המבחן סבר כי חלופות המעצר שהציע המשיב אינן מתאימות, הן בשל קרבתן הגדולה מדי לבית אשתו, והן משום שהמפקחים המוצעים אף לא הצליחו להתארגן ביניהם להגעה לפגישה שנקבעה בשירות המבחן. עוד צוין בתסקיר כי משיחה עם אשת המשיב ובתו עלה כי השתיים חוששות מפניו ומתגובתו נוכח הגשת התלונה נגדו. נוכח כל אלה לא המליץ שירות המבחן על שחרור המשיב לחלופת מעצר.

5. ביום 30.10.2016 התקיים דיון בבית משפט, במהלכו הודיע בא-כוח המשיב כי לאור האמור בתסקיר הוא מסכים למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו, תוך שמירת הזכות לפנות לבית המשפט לכשתימצא חלופת מעצר מתאימה. בהתאם לכך, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב כאמור.

6. ביום 2.11.2016 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר לצורך בחינת הצעה לחלופת מעצר על-ידי שירות המבחן, ובית המשפט הורה על עריכת תסקיר משלים בעניינו. שירות המבחן בחן את החלופה והמפקחים המוצעים, והגיש תסקיר משלים ביום 23.11.2016, במסגרתו התרשם שוב כי מקום חלופת המעצר, בבית הוריו של המשיב, קרוב מדי לביתה של אשת המשיב, והעריך כי המפקחים המוצעים - אחיו של המשיב - יתקשו להוות עבורו גורמי סמכות ולהציב לו גבולות. שירות המבחן מצא גם כי המפקחים המוצעים מגוננים על המשיב ונוטים להאשים את אשתו וילדיהם המשותפים בהתנהלותו. שירות המבחן שב וציין את הערכתו בדבר רמת סיכון גבוהה להישנות מעשיו של המשיב. לאור זאת לא ראה שירות המבחן להמליץ על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

ביום 29.11.2016, לאחר דיון, דחה בית המשפט את בקשתו של המשיב לעיון חוזר, בקבעו בין היתר כי המפקחים המוצעים מגוננים על המשיב בצורה שמעלה ספק באשר למחויבותם לשלטון החוק, מה גם שחלקם מהווים עדי תביעה בתיק, שטרם העידו.

7. במקביל, ביום 22.10.2016, התקיימה הקראה של כתב האישום אך המשיב ביקש לתת תשובה מפורטת לכתב האישום במועד אחר, ובית המשפט קבע דיון המשך ביום 30.10.2016 בפני שופט אחר משום שתיק המעצר נשמע בפניו. ניסיונות להידברות וגישור בין הצדדים לא צלחו, ולבסוף נקבע התיק לדיוני הוכחות בחודש אפריל 2017. ביום 19.4.2017 החלה להישמע פרשת התביעה ונשמעו בינתיים 8 עדים: ביום 19.4.2017 נשמעו עדויותיהם של אשת

המשיב ושלושה מילדיהם המשותפים; ביום 30.4.2017 נשמעו עדויותיהם של אחיו ואחיינו של המשיב; וביום 15.5.2017 נשמעה עדות נוספת והחלה גם שמיעת עדותה של אחותה של אשת המשיב, שהסתיימה ביום 18.5.2017.

8. בהתקרב מועד חלוף 9 חודשים מיום תחילת מעצרו של המשיב, מבקשת המדינה את הארכת המעצר ב-90 ימים נוספים. בבקשה נטען כי נשקפת מן המשיב מסוכנות רבה הנלמדת מאופי העבירות המיוחסות לו, חומרתן ומספרן. לטענת המדינה, מעשי האלימות שהפנה המשיב כלפי משפחתו בתדירות כמעט יומיומית מקימים עילת מעצר של מסוכנות בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, כמו גם עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים, שכן רוב העבירות המיוחסות למשיב הן עבירות אלימות שבוצעו כלפי בני משפחתו הגרעינית. עוד מזכירה המדינה כי מתסקיר המבחן מיום 27.6.2016 שהוגש בעניינו של המשיב עולה כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות ביצוע עבירות דומות, וכי אשת המשיב ובתו חוששות מפניו.

המדינה מציינת עוד כי עד כה התקיימו 4 דיוני הוכחות, במסגרתם נשמעו עדויותיהם של 8 מעדי התביעה, וכי מועד הוכחות נוסף קבוע ליום 18.6.2017, אז אמורים להיקבע מועדי הוכחות נוספים אשר צפויים להיקבע כולם בתוך תקופת ההארכה המבוקשת, בכפוף ליומנו של בית המשפט.

9. בדיון לפני חזרה באת כוח המדינה על עיקרי נימוקי הבקשה. במסגרת זו צוין כי כתב האישום כולל 26 עדי תביעה, מהם העידו כבר 8 עדים, ונותרו 18, כאשר ההגנה לא ויתרה על העדת עדים טכניים. הודגש כי גם לאחר הליך של עיון חוזר מצא בית המשפט, לפי המלצת שירות המבחן, שאין מקום לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. עוד הודגש כי בתסקירים בעניינו של המשיב נקבע כי רמת הסיכון הנשקפת ממנו היא גבוהה.

מנגד, טען בא כוח המשיב כי הארכת המעצר היא חריג ולא דרך המלך, ובמיוחד בתיקי בית משפט השלום. עוד נטען כי קצב התקדמות ההליך העיקרי אינו משביע רצון והעיכוב של כ-4 חודשים בתחילת שמיעת התיק אינו באשמת המשיב. ומכל מקום, נטען, כי המשיב הוא אדם מבוגר ומסוכנותו אינה גבוהה במידה המצדיקה המשך מעצרו. לבסוף נטען כי יש מקום לשקול חלופה של מעצר בפיקוח אלקטרוני.

דיון והכרעה

10. כידוע, במוקד הדיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים עומדים קצב התקדמות ההליך והאיזון בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות המתקיימות בנאשם (בש"פ 54/16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.1.2016); בש"פ 82/16 מדינת ישראל נ' עלא דין (31.1.2016)). בש"פ 120/17 מדינת ישראל נ' חסארמה (8.1.2017); בש"פ 2607/17 מדינת ישראל נ' פלוני (6.4.2017)).

11. העבירות בהן מואשם המשיב הן חמורות ומצביעות בעליל על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו. ואכן, שירות המבחן עמד, בשני התסקירים שערך בעניינו של המשיב, על רמת סיכון גבוהה להישנות מעשי אלימות מצד המשיב כלפי אישתו וילדיו, ועל כך שלמשיב "קושי לשלוט בדחפיו".

12. אינה מקובלת עלי טענת בא כוח המשיב כי מסוכנות המשיב אינה גבוהה במידה המצדיקה המשך מעצרו. אין מדובר באירוע חד פעמי וחריג אלא באלימות קשה ומתמשכת, לאורך שנים, מלווה באיומים, הן כלפי אשתו והן כלפי ילדיו. לכך יש להוסיף את האישום של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. אין להקל ראש כלל באלימות חמורה במשפחה, שלא פעם הובילה גם לתוצאות טרגיות.

חשוב גם להדגיש כי אין מדובר אך במסוכנות כללית כלפי הציבור מצד מי שמתקשה "לשלוט בדחפיו", אלא במסוכנות ממשית וקונקרטית כלפי בני משפחתו של המשיב, שהביעו כאמור חשש מאפשרות שחרורו, המחייבת המשך מעצרו.

13. אכן, היה עיכוב מסוים במועד תחילת שמיעת התיק, אך בינתיים החלו דיוני ההוכחות והתקיימו כבר כאמור 4 דיונים. דיון נוסף קבוע בעוד ימים אחדים, ובמסגרתו אמורים להיקבע מועדי דיון נוספים. חזקה על בית המשפט כי יעשה מאמץ לקבוע מועדי דיון נוספים כפי הנדרש על מנת להבטיח התקדמות מהירה של ההליכים.

14. סוף דבר: אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב- 90 ימים החל מיום 22.6.2017, או עד למתן פסק הדין בת"פ 54066-09-16 בבית משפט השלום בחדרה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"א בסיון התשע"ז (15.6.2017).

ש ו פ ט